

Török Gábor eleméz - Kétharmadnyi csillámpor

2013 október 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Csillámport akarnak a szemünkbe szórni - a Nézőpont Intézet vezetője fogalmazott így, amikor egy Kövér Lászlóval közös fórumon azokról beszélt, akik a kormánypártok kétharmados győzelméért gondolkodnak.

Korábban már Orbán Viktor is óva intette a jobboldalt az elbizakodottságtól, mondván, egy ilyen helyzet a 2002-eshez hasonló kellemetlen meglepetéssel járhat.

Talán furcsa, hogy éppen annak a közvélemény-kutató intézetnek a vezetője bírálja most a kollégáit - többek között a Medián és a Political Capital írt a napokban a Fidesz lehetséges kétharmadáról -, amely korábban gyakran fordította úgy le az adatait, hogy a kétharmad megszerzése következne belőlük; de kétségtelen, hogy van igazság abban, amiről Mráz Ágoston beszélt. Nem csupán azért, mert az elbizakodottság választás előtt általában rossz tanácsadó, hanem azért is, mert nehéz ma pontosan előre jelezni, mi várható jövő tavasszal. Az adatok kétségtelenül azt mutatják, hogy a Fidesz támogatottsága az év elejéhez képest emelkedett, miközben a többi párt szinte ugyanott tart, mint kilenc hónappal korábban. Ha a biztos pártválasztókra vonatkozó mostani számokat fogjuk látni jövő tavasszal a választás estéjén, akkor szinte biztosra vehető a kormánypártok győzelme, melynek aránya - a többségibbé tett választási rendszernek köszönhetően - kétharmados is lehet.

Ugyanakkor ezek a kutatások egyelőre csak a potenciális választók közel felének mai (ma megismerhető) véleményét mutatják, de három dologról nem beszélhetnek. Egyrészt nem tudjuk, hogy valós válaszokat kapnak-e a felmérések, pontosabban mekkora azok aránya, akik titkolják választási szándékaikat. Másrészt nem tudjuk, hogy az előttünk álló hónapokban változnak-e még a most látható számok és arányok. S ami a legfontosabb: kevés tudásunk van azokról, akik feltehetően ott lesznek majd a szavazófülkében, de ma a "nem tudja", "nem válaszol" vagy "nem venne részt" válaszokba menekülnek.

Tisztában vagyok azzal, hogy az időközi választásokból nem szabad országos trendekre következtetni. Szeptemberben nem volt igazán meglepő az ellenzéki jelölt győzelme Szigetszentmiklóson, ahogy a váci és bajai kormánypárti siker is inkább papírforma volt - éppen a települések eltérő politikai beállítottsága okán. Mégis, van egy sajátosságuk ezeknek az eredményeknek, amelynek el kell gondolkoztatnia mindenkit. Baján a kormánypárti jelölt közel hatvan szavazattal győzött, ami egy ilyen kis létszámú kerületben nem is igazán szoros eredmény. Ugyanakkor a korábbi itt tartott helyi választásokhoz képest a Fidesz veszített támogatottságából, a baloldali ellenzék pedig növelte szavazatainak a számát. (Igaz, a kecskeméti törvényszék döntése értelmében a visszaélések miatt egy szavazóköri meg kell ismételnünk a voksolást.)

De ami az igazán lényeges: ahogy ez egy időközi választáson nem meglepetés, a bajai választóknak mindössze 34 százaléka ment el szavazni. Ebből a 34 százalékból 467-en a kormánypárti, 406-an pedig az ellenzéki jelöltre voksoltak. De mi lett volna, ha ez parlamenti választás? Ki nyert volna akkor ebben az amúgy inkább jobboldalinak számító kerületben, ha nem 34, hanem - miként "bevett" nálunk - 55-65 százalék megy el szavazni? Vajon mi várható majd tavasszal az új szavazóktól: aki ma még nem tudott vagy nem akart dönteni, hová csatlakozhat?

Itt van a kutya elásva: a jövő évi választók talán kétharmadának preferenciáját ismerjük, ám arról az egyharmadról - vagy akár többről, ez a részvételtől függ -, aki biztosan ott lesz tavasszal, de ma még nem nyilvánít véleményt, szinte semmit sem tudunk. Márpedig nekik fognak dönteni, és nem csupán a kétharmadról, hanem a győztes személyéről is.

(Heti Válasz, 2013. október 3.)

www.torokgaborelemez.blog.hu - A Flag Polgári Magazin partnere

Ajánló
